

Պաւոյի և Չիանուայ յատկացեալ և դարուն, ամառ, աշուն արօտաւայր են իւրեանց անասնոց և ուստի իւրեանց անասնոց համար խոտ կը բերեն:

Մի քանի անգամ ինձ պատահած է այս կողերուն վերայ ման գալ, մինչև դիճ կետուկի զազաթն բարձրանալ՝ տեսած եմ այս կողերու վերայ պատուական մարգագետինների, զեղեցիկ դիրքով ձորեր, սեպ, հակեալ և զառիւայր կողեր, մեծ և փոքր ժայռեր, խիստ բարձր և ցած դահալէժներ, բլուր և բլրակներ, փոքրիկ սիրուն տափարակներ՝ ձորերու ափերու վերայ աճած փոքրիկ ծառաբոյսեր, սակաւ բայց քաղցրահամ յստակ աղբիւրների, պատահած եմ և տեսած ոչխարաց հօտեր, զառներու խմբեր, այծերու ջողիւր սակայն ինձ կը թուիր թէ շունչ ու շշունչ չկայր, չէր լսուիր հովուի սրնդի ձայնը, ոչխարաց բառաչիւնը, զառներու մայիւնը, կարծես հովիւ և անասուն խելք խելաց խառնած՝ դաշն կապած են, լուռ ու մունջ մնալ ու է շշնկոցով աւազակաց չյայանուիլ այս երկիւղալի և բազմաթիւ ձորակներէ միոյն մէջ:

Յանկարծ դէմք մի կողի վերայ տեսար մի խումբ ոչխար, հովիւը մեծ փայտը ձեռին բարձր տեղ մի կանգնած՝ կը դիտէ, աչքերը չորս բացած է, որ մի գուցէ գող մի բարձրահասակ խոտերու միջից սողսկելով մի քանի ոչխարաց ոտներն կապէ, խոտի մէջ պառկեցնէ, հօտը միւս ձորը անցնելէ յետոյ, արձակէ, տանէ: Արդէն 8—10 տարեկան քրդ տղայք ևս այս տեսակ զողութեան վարժ են, շատ անգամ զրացւոյ և ազգականի չեն խնայէր:

Գումբ մէկ ժամ հեռուն հանդէպ Գարսան և 1 ⁵/₄ ժամ արևելս հարաւոյ Խաստուրայ, Շեռեանայ աջ